

Rozważania nad Księgą Psalmów

s. M. Judyta Pudełko PDDM

Psalm 6

¹ Kierownikowi chóru. Na instrumenty strunowe. Na oktawę. Psalm. Dawidowy.

² Nie karć mnie, Panie, w swym gniewie i nie karz w swej zapalczywości.

³ Zmiłuj się nade mną, Panie, bom słaby; ulecz mnie, Panie, bo kości moje strwożone

⁴ i duszę moją ogarnia wielka trwoga; lecz Ty, o Panie, jakże długo jeszcze...?

⁵ Zwróć się, o Panie, ocal moją duszę, wybaw mnie przez Twoje miłosierdzie,

⁶ bo nikt po śmierci nie wspomni o Tobie: któż Cię wychwala w Szeolu?

⁷ Zmęczyłem się moim jękiem, płaczem obmywam co noc moje łóże, posłanie moje skrapiam łzami.

⁸ Od smutku oko moje mgłą zachodzi, starzeję się z powodu wszystkich mych wrogów.

⁹ Odstąpcie ode mnie wszyscy, którzy zło czynicie, bo Pan usłyszał głos mojego płaczu;

¹⁰ Pan usłyszał moje błaganie, Pan przyjął moją modlitwę.

¹¹ Niech się wszyscy moi wrogowie zawstydzą i bardzo zatrwóżą, niech odstąpią i niech się zawstydzą!

Gniew Boga. Gdy Bóg się gniewa, to znaczy, że nie zgadza się na niszczące nas zło. Psalmista jest świadomy własnej słabości, widzi, iż zło, które popełnia, może pozostawić realne skutki. A jednak i w tym momencie zwraca się do Boga z ufnością i pokorą. Zasłużone Boże karcenie może być dotkliwe, ale zawsze prowadzi do życia. W taki sposób Bóg objawia się jako lekarz człowieka. A człowiek zanurza się w Bożym miłosierdziu.

Człowiek zmierza ku śmierci. Psalm przedstawia sytuację człowieka cierpiącego. Jest to świadomość własnego grzechu. Ale jest to również intensywne cierpienie ciała i duszy. Lęk, smutek i strach. Osłabienie życia, które nieuchronnie prowadzi do śmierci. Dla człowieka Starego Testamentu nadzieja radosnego życia z Bogiem po śmierci jest mało znana, a na pewno bardzo odległa. Każde zagrożenie życia, choroba, wrogowie, słabość, grzech to przedsiónek Szeolu. Tam nie ma Boga, nie ma życia.

Pan przyjął moją modlitwę. A Bóg jest w najwyższym stopniu żyjącym. On jest Życiem! A zatem, gdy życie człowieka słabnie i niszczeje, zwraca się on do Źródła. Bóg przekracza śmierć, zwycięża ją. Psalmista rozumie to tak, że jedynie Bóg potrafi ocalić go od śmiertelnego zagrożenia. Ufność człowieka pozwala mu doświadczyć Bożej obecności w sytuacji cierpienia. Bóg jest blisko, pochyla się, leczy. Boża moc pozwala przetrwać i zwyciężyć każdą życiową trudność. Z Nim każde ludzkie cierpienie zyskuje nowy sens.

J 12,27: „Teraz dusza moja doznała lęku i cóż mam powiedzieć? Ojcze, wybaw Mnie od tej godziny. Nie, właśnie dlatego przyszedłem na tę godzinę”.

Panie Jezu Chryste, Ty najpełniej ukazujesz nam sens i tajemnice ludzkiego cierpienia, które mocą Twej miłości przemieniłeś w dar zbawienia. Umocnij nasze serca, uzdolnij do przyjęcia daru Twojego miłosierdzia, które prowadzi do pełni życia.